

Het geheim van de boom der wijsheid

Zachtjes rolt het water van de rivier af en aan. De takken van de wijze boom wiegen heen en weer. De grote groene bladeren fluisteren een verhaal. Ze fluisteren het verhaal van de wijsheid van de boom. De grote kronkelboom kent het antwoord op alle vragen. Iedereen in het bos weet dit! Om het even welk raadsel, om het even welk vraagstuk; de boom der wijsheid kent het antwoord. Het is niet zo dat deze boom goed sommen kan maken, of cijfers uit het hoofd kent. Als je vraagt aan de wijze boom hoeveel 11 keer 11 is, dan glimlacht hij en zegt dat een rekensom geen wijsheid is, maar kennis. “Voor kennis moet je naar school, dat is erg belangrijk. Maar wijsheid is meer dan dat. Veel meer”, antwoordt de boom geheimzinnig.

De groene bosslang is een beetje jaloers op de wijze boom. Hij kronkelt omhoog langs de takken. “Waarom komen zoveel mensen naar de wijze boom? Waarom stellen ze mij nooit eens een belangrijke vraag? Ik verzamel alle nieuwtjes uit het bos. Ik weet erg veel”, sist hij. “Ik spits altijd mijn oren en ik kan heel stil sluipen. Daardoor ken ik zelfs heel wat geheimen van de dieren uit het bos”, vult de slang nog aan. “Misschien kan ik het geheim van de boom der wijsheid wel te weten komen? Dan heb ik de meeste wijsheid in het bos.” Hij vat het plan op erg moeilijke vragen te verzamelen voor de wijze boom. Zo wil hij bewijzen dat hij toch wel de beste is! “Maar waar vind ik nu die vragen?”, piekert hij. De bosslang gaat op pad. Acht dagen en nachten sluipt hij door het bos op zijn buik. Langs takken en hagen, langs water en zand. Telkens hij een dier ontmoet stelt hij dezelfde vraag: “Op welke vraag weet jij geen antwoord?”

De kikker weet niet hoe ver hij zou kunnen springen als hij twee dagen eet.

De schildpad weet niet hoe ver hij zou kunnen kruipen als hij nooit slapen gaat.

De vlieg weet niet hoe hard hij kan vliegen tegen een stormwind in.

De vis weet niet hoe diep hij dient te zwemmen om de bodem van de rivier te raken.

De arend weet niet hoe hoog hij moet opstijgen om de rand van de wereld te zien.

De mol weet niet hoe lang hij moet graven om de rand van het bos te bereiken.

De haas weet niet hoe ver hij kan rennen met een zware zak op zijn rug.

De wolf weet niet hoe lang hij moet schuilen om de maan niet meer te zien.

De groene boslang duizelt van al die moeilijke vragen waar de dieren geen antwoord op weten. Nu is hij erg benieuwd of de boom der wijsheid het antwoord kent. Snel kronkelt hij naar de rand van de oever. “Dag boom der wijsheid. Ik heb heel wat moeilijke vragen voor je”, sist de kleine slang. Snel somt hij alle vragen op. “Bewijs nu maar eens dat je slimmer bent dan iedereen hier in het bos”, grijnst hij een beetje sluw.

De wijze boom aanhoort rustig de vragen van de bosslang. “Maar beste slang, je bent de aller-moeilijkste vraag vergeten!” De wijze boom lacht. Zijn takken schudden heen en weer. “De aller-moeilijkste vraag is waarom de dieren dit willen weten? Worden ze daar beter of blijer van? Keer terug naar al die dieren en vraag waarom het antwoord voor hen zo belangrijk is.” De groene boslang kijkt verrast. “Waarom is hij daar niet zelf op gekomen? Dat lijkt een erg wijze vraag”, bedenkt hij. “Nog belangrijker kleine slang is dat je hen vraagt wat het leukste en gekste antwoord is die ze zelf kunnen bedenken op hun eigen vraag”, besluit de boom. De groene bosslang lacht, “Wat is dat een leuk idee. Ik ben benieuwd naar hun antwoorden.”

Snel kruipt hij terug naar het bos. Eerst ontmoet hij de kikker. “Waarom ik zo ver wil kunnen springen?”, vraagt de kikker zich af, “Tja, misschien voel ik me dan wel de beste en sterkste kikker van het bos.” “Het gekste antwoord?” De kikker kijkt verbaasd. “Nou, misschien kan ik wel helemaal niet meer springen na twee dagen te eten. Misschien is mijn buik dan zo dik en rond dat ik omver val.” De kikker en de slang lachen hartelijk. Ze rollen allebei door het gras en hebben reuze pret. Daarna ontmoet de slang de schildpad, die denkt diep na. “Tja misschien voel ik me dan de beste schildpad. Maar als ik nooit slaap, dan val misschien gewoon om van vermoeidheid?” antwoordt de schildpad. Nu vindt hij zelf zijn vraag een beetje gek. Hij lacht naar de bosslang die het blijkbaar ook grappig vindt. Ook de vlieg begint te lachen: “Tja, de beste vlieg worden misschien? Anderzijds wie vliegt nu tegen stormwind in? Je laten meedrijven met de wind lijkt leuker en slimmer.” Ook de vlieg en de slang hebben reuze pret.

Hoe meer dieren de slang terug ontmoet, hoe gekker de antwoorden en hoe harder ze lachen. De dieren vinden de slang erg wijs. Nu hoeven ze niet meer te piekeren over hun vraag, maar hebben ze wel pret. Het leven lijkt gewoon leuker en makkelijker als ze zich niet hoeven af te vragen of ze de beste kunnen zijn. Ze bedanken de slang allemaal voor zijn wijsheid. “Wat vreemd,” denkt de slang, “ik wou zo graag de meeste wijsheid hebben. Nu stel ik een gekke vraag en krijg ik de wijsheid zomaar terug.” Onze kleine bosslang kronkelt door het gras van plezier. Hij voelt het fijne groene gras kriebelen aan zijn buik. Daardoor lacht hij

nog harder. “De beste willen zijn in alles, wat kan dat toch grappig zijn.” besluit hij. “Ik ga de boom der wijsheid eens bedanken!”

“Dag boom,” lacht de bosslang. “Ik kom je bedanken voor je wijsheid. We hebben veel pret beleefd met alle dieren. Wat leken al die vragen toch een beetje gek! Nu is iedereen gewoon blij. Toch heb je geen antwoord gegeven op hun vraag. Hoe krijg je dat voor elkaar?” vraagt de bosslang benieuwd.

“Weet je, kleine bosslang”, antwoord de boom “er is meer dan één soort wijsheid. Je hebt enerzijds de wijsheid van de uil. De uil is slim en weet erg veel. Dat is goed. Maar er is ook de wijsheid van de aap. Die lacht en weet dat niet alle vragen belangrijk zijn. Ook al lijken ze eerst zo. Als je een vraag hebt, bedenk dan eerst zelf wat de uil en wat de aap ervan zouden denken. Misschien beleef je dan ook plezier met je eigen moeilijke vraag. En onthoudt vooral één ding:

Er is geen andere Wijze, dan diegene die je zelf kunt worden.

Versje

Ik kijk, ik studeer

Ik lach, ik relativeer

Ik weet, ik leer

Ik spring, ik gekscheer

Doe ik dit keer op keer

Dan weet ik meer

Context:

Dit verhaal werd geschreven voor een kind met faalangst. Het kind legt zichzelf daardoor hoge doelen op wil erg hard zijn ‘best’ doen. Dit brengt veel stress mee.

Hoofddoel van het verhaal is om de ‘uil’ en de ‘aap’ als innerlijke hulpbronnen in evenwicht te krijgen. Als een soort ‘rechter-’ en ‘linkerbeen’ waar we op staan. Om in evenwicht te zijn, om vooruit te stappen dienen we beide benen te gebruiken. Zo ook om ons goed te voelen moeten we de ‘uil’ en de ‘aap’ – wijsheid in onszelf in balans te brengen. Door met je kind regelmatig na te denken over beide soorten wijsheid, kunnen we beter het onderscheid leren maken tussen wat echt belangrijk is, en wat niet. Als je kind met een verhaal of vraag komt, stimuleer het dan om zelf het eens vanuit de uil- en vanuit de aap-wijsheid te bekijken.

Anker:

Aap- en Uil houding beide activeren op momenten dat het kind met faalangst kampt.

Als basis kunnen hier de yoga houdingen voor de uil en de aap gebruikt worden. Bij de **uilhouding** zit je gehurkt, met je handen tussen je benen op de grond. De vingers naar binnen gedraaid. Je kijkt rustig voor je uit. Je blik is helder en aandachtig. Bij deze houding stel je je voor dat je helder kunt nadenken!

Bij de **aaphouding** sta je recht en spring je op en neer. Daarbij raakt de linker elleboog de rechterknie, en bij de volgende sprong raakt de rechter elleboog de linkerknie. De aaphouding stimuleert de samenwerking tussen rechter – en linkerhersenhalft. Dit versterkt het relativiseringsvermogen.

Activiteiten

- Het versje kan gebruikt worden bij de yoga oefeningen of opgezegd worden
- Laat het kind regelmatig nadenken wat de ‘uil’ en wat de ‘aap’ in een bepaalde situatie zouden doen. Bespreek wanneer de uil het meest kan helpen en wanneer de aap het meest kan helpen.
- Maak een lijstje met situaties waarin het kind faalangst heeft. Maak een kolom ‘Uil’ en maak een kolom ‘Aap’. Vul in de kolom wat deze zouden doen in die situatie.
- De termen ‘relatieveer’ en ‘gekscheer’ in het versje zijn moeilijk. Bespreek met het kind wat dat zou kunnen betekenen. Verzin samen variaties op het versje.

